

hjemme og passe deres børn, eller vil de gøre det på den ene eller den anden måde? Skal det offentlige absolut blande sig i alle private dispositioner, som familier foretager?

Der er både den rent principielle modstand, som vi fra radikal side har imod sådan et forslag her: Er det en pligt for det offentlige at betale folk for at have børn? Vi betaler børnechecken for de udgifter, der er forbundet med at have børn, der glider på tøj, skal have mad osv., men skal det absolut også være en offentlig opgave at betale for børnepasning, også hvis forældrene ikke er på arbejdsmarkedet?

Det synes jeg er et spørgsmål, som vi fra radikal side ikke er længe om at besvare med et nej – det er det ikke. Vi mener ikke, der skal være offentlig kompensation for enhver disposition truffet i privatlivet. Der må også være grænser for, hvad det offentlige skal blande sig i.

Man kan sige, at det ville medføre, at der ville komme betydelig flere på offentlig forsørgelse, end der er i forvejen. Det har Venstre ofte kritiseret; det tal er i forvejen for højt, og pengene vil fosse ud af statskassen. Det er også et moment, som jeg synes Venstre burde have ofret noget mere omtanke i det forslag, de har fremsat her.

Så Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget og vil glæde sig over, at Venstre ikke er i regering, så de kunne komme med den slags forslag, også hvis de havde ansvaret.

Tom Behnke (FP):

I Danmark er vi i den situation, at vi har et skattetryk, der er så højt, at stort set alle familier er tvunget til, at både mor og far skal være på arbejdsmarkedet, for at man kan få økonomien til at hænge sammen, efter at man har betalt skat. Det medfører også et helt naturligt behov for, at man kan få sine børn passet i den tid, hvor man går på arbejde.

Se, så er spørgsmålet: Hvordan løser vi det problem, at forældrene reelt er dem, børnene ser mindst til i deres dagligdag? Gør vi det ved at lave et forslag, som betyder endnu højere skatter og dermed, at forældrene skal arbejde endnu mere for at have råd til dagen og vejen og dermed have behov for endnu mere pasning af deres børn?

Nej, det tror vi ikke på i Fremskridtspartiet. Vi tror i Fremskridtspartiet, at man skal gå den anden vej.

Vi har stor sympati for Venstres idé om, at der skal være lighed for forældre, der har valgt selv at passe deres børn, og dem, der lader børnene

passe andetsteds. Men den lighed kan jo opnås på to måder: enten ved at alle får det her tilskud og at vi dermed skal betale endnu mere i skat, og at vores samfund dermed bliver endnu dårligere; eller man kunne vende det om og så sige, at man ligestiller ved, at alle skal betale for at få passet deres børn, og at man dermed har en reel mulighed for selv at vælge, om man ønsker at passe sine børn selv, eller om det skal være en offentlig eller en privat institution, der skal passe børnene.

Det vil være bedre, at vi laver en ordning, hvor der er fuld brugerbetaling for børnepasning, selvfølgelig kombineret med nogle tilsvarende skattelettelser, således at man har økonomisk mulighed for at betale, hvad det skal koste at få sine børn passet.

Vi har i Fremskridtspartiet tidligere foreslået et egentligt familiefradrag ud over generelle skattelettelser ved forhøjelse af den skattefrie bundgrænse. Vi har foreslået et familiefradrag, der kunne fungere på den måde, at forældrene kan benytte børnenes uudnyttede bundfradrag. Det er jo således, at enhver borger i dette land bliver født med et fradrag, men de færreste bruger det, før de når op i 13-14-15-års-alderen, hvor man begynder at have fritidsjob og lignende.

Hvis man lod forældrene udnytte dette fradrag, så længe børnene ikke selv gør det, vil det give børnefamilierne en fortrinsstilling på det skattemæssige område, og det vil gøre, at man vil have råd til det.

Samtidig vil det også betyde, at man som forbruger af institutionerne kan sammenholde den kvalitet, man får, med den pris, man betaler for det. I dag er det jo sådan, at forældrene betaler under 30 pct. af de reelle omkostninger ved børnepasning; dermed sammenligner man kvaliteten med det, man selv skal have op af lommen, og dermed får man selvfølgelig et forkert billede. I det øjeblik der var fuld brugerbetaling, ville forbrugerne og dermed forældrene og børnene stille større krav til kvaliteten; kvaliteten ville dermed blive forbedret, og priserne ville blive lavere til fordel for forbrugerne.

Det forslag, vi her har fra Venstre, er ikke noget særlig godt forslag. Forslaget vil betyde, at mange, mange flere vil gøre krav på en offentlig ydelse, vil efterspørge en offentlig ydelse, og det vil give – som vi har hørt – milliarder i ekstraudgifter, milliarder, som skal hentes hjem andre steder, formentlig ved forhøjede skatter.